

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מימרא											
ובית הלל נמי לילפו ממשה						‡					סב.
משה מדעתיה הוא דעבד	אמרי לך: [בית הלל]					!				◊	סב.
שלשה דברים עשה משה מדעתו, והסכימה דעתו לדעת המקום: פירש מן האשה, ושיבר הלוחות, והוסיף יום אחד.	דתניא:					■	!			◊	סב.
פירש מן האשה - מאי דרש?						^					סב.
אמר: ומה ישראל שלא דברה עמהם שכונה אלא לפי שעה וקבע להם זמן, אמרה תורה: (שמות י"ט) אל תגשו אל אשה, אני שמוחה לדבור בכל שעה ושעה ולא קבע לי זמן, על אחת כמה וכמה.						!					סב.
והסכימה דעתו לדעת המקום, שנאמר: (דברים ה') לך אמור להם שובו לכם לאהליכם, ואתה פה עמוד עמדי.						■					סב.
שיבר את הלוחות - מאי דרש?						^					סב.
אמר: ומה פסח שהוא אחד ממש מאות ושלוש עשרה מצות, אמרה תורה: (שמות י"ב) כל בן נכר לא יאכל בו, התורה כולה וישראל מומרים, על אחת כמה וכמה.						!					סב.
והסכימה דעתו לדעת המקום, דכתיב: (שמות ל"ד) אשר שברת						■					סב.
אמר ליה הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.	ואמר ריש לקיש:					■					סב.
הוסיף יום אחד מדעתו - מאי דרש?						^					סב.
דכתיב: (שמות י"ט) וקדשתם היום ומחר, היום כמחר, מה מחר לילו עמו, אף היום לילו עמו, ולילה דהאידינא נפק ליה, ש"מ: תרי יומי לבר מהאידינא.						!					סב.
והסכימה דעתו לדעת המקום, דלא שריא שכונה עד שבתא.						■					סב.
שני זכרים ושתי נקבות	תניא: רבי נתן אומר, ב"ש אומרים:					◊	■	◊			סב.
זכר ונקבה.	ובה"א:					◊	■	◊			סב.
מ"ט דרבי נתן אליבא דב"ש? דכתיב: (בראשית ד') ותוסף ללדת את אחיו את הבל, הבל ואחותו, קין ואחותו, וכתיב: (בראשית ד') כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין.	רב הונא:					■				◊	סב.
ורבנן?						‡					סב.
אדוויי הוא דקא מודית.	[רבנן]					!				◊	סב.
זכר ונקבה	תניא אידך: ר' נתן אומר, ב"ש אומרים:					◊	■	◊			סב.
או זכר או נקבה.	ובה"א:					◊	■	◊			סב.
מ"ט דר' נתן אליבא דב"ה? שנאמר: (ישעיהו מה) לא תהו בראה לשבת יצרה, והא עבד לה שבת.	רבא:					■				◊	סב.
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, ר' יוחנן אמר: קיים פריה ורביה	איתמר: [רבי יוחנן]					◊	■	◊			סב.
לא קיים פריה ורביה.	ריש לקיש:					◊	■	◊			סב.
רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה, דהא הווי ליה						■				◊	סב.
וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.						■				◊	סב.
ואזדו לשעמייהו						■					סב.
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, רבי יוחנן אמר: אין לו בכור לנחלה, דהא הווי ליה ראשית אונז	דאיתמר: [רבי יוחנן]					◊	■	■		◊	סב.
יש לו בכור לנחלה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.	ריש לקיש:					◊	■	■		◊	סב.
וצריכא, דאי אשמעינן בההיא קמיינתא, בההיא קאמר רבי יוחנן, משום דמעיקרא נמי בני פריה ורביה נינהו, אבל לענין נחלה דלאו בני נחלה נינהו - אימא מודי ליה לריש לקיש ואי איתמר בהא, בהא קאמר ריש לקיש, אבל בההיא - אימא מודה ליה לר' יוחנן, צריכא.						■					סב.
(מלכים ב' כ') בעת ההיא שלח בראדן בן בלאדן מלך בבל וגו'	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:					‡				◊	סב.
בהיותן עובדי כוכבים אית להו חייס, נתגיירו לית להו חייס.	א"ל: [ר"ל]					!				◊	סב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכל מודין בעבד - שאין לו חיים, דכתיב: (בראשית כ"ב) שבו לכם פה עם החמור, עם הדומה לחמור.	רב:												סב.
(שמואל ב' ט') ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים	מיתבי:										ז		סב.
כפר בן בקר.	רב אהא בר יעקב:											!	סב.
א"ה, ה"ג											ז		סב.
שאני התם, דיחסינהו בשמייהו ובשמא דאבוהון, והכא לא מפרש.												!	סב.
ואיבעית אימא: יחסינהו בדוכתא אחריתי באבוהון ובאבא דאבוהון, דכתיב: (מלכים א' ט"ו) וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברימון בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר.												!	סב.
היו לו בנים ומתו, רב הונא אמר: קיים פריה ורביה	איתמר: [רב הונא]												סב.
לא קיים.	רבי יוחנן:												סב.
רב הונא אמר קיים, משום דרב אסי	[רב הונא]												סב.
אין בן דוד בא - עד שיכלו כל נשמות שבגוף, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף וגו'	דאמר רב אסי:												סב.
ורבי יוחנן אמר לא קיים פריה ורביה, לשבת יצרה בעינן, והא ליכא.	[רבי יוחנן]												סב.
בני בנים הרי הן כבנים	מיתבי:												סב.
כי תניא ההיא - להשלים.												!	סב.
בני בנים הרי הם כבנים, מת אחד מהם או שנמצא סריס - לא קיים פריה ורביה	מיתבי:												סב.
תיובתא דרב הונא תיובתא.													סב.
בני בנים הרי הם כבנים.													סב.
ברא לברא וברתא לברתא, וכ"ש ברא לברתא, אבל ברתא לברא לא	סבר אבוי למימר:												סב.
לשבת יצרה בעיא, והא איכא.	א"ל רבא:												סב.
דכולי עלמא מיהת - תרי מחד לא													סב.
ולא?													סב.
נסיב איתתא ואוליד בני	והא אמרי ליה רבנן לרב ששת:												סב.
ואמר להו: בני ברתי בני ניהון													סב.
התם דחויי קמדחי להו, דרב ששת איעקר מפירקיה דרב הונא.												!	סב.
מנא הא מילתא דאמור רבנן בני בנים הרי הן כבנים?	רבה לרבא בר מארי:												סב.
אילימא מדכתיב: (בראשית ל"א) הבנות בנותי והבנים בני													סב.
אלא מעתה, והצאן צאני הכי נמי? אלא דקנית מינאי, הכא נמי דקנית מינאי?													סב.
אלא מהכא: (דברי הימים א' ב') ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד ותלד לו את שגוב, וכתיב: (שופטים ה') מני מכיר ירדו מחוקקים, וכתיב: (תהלים ס, ק"ח) יהודה מחוקקי.													סב.
מתניתין דלאו כרבי יהושע													סב.
נשא אדם אשה בילדותו - ישא אשה בזקנותו, היו לו בנים בילדותו - יהיו לו בנים בזקנותו, שנא': (קהלת י"א) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים	דתניא, רבי יהושע:												סב.
למד תורה בילדותו - ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו - יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנא': בבקר זרע את זרעך וגו'.	ר"ע:												סב.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שכדורם, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעשה.												◊	סב:	
כולם מתו מפסח ועד עצרת.	תנא:											○	סב:	
כולם מתו מיתה רעה.	רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין:											○	סב:	
מאי היא?												^	סב:	
אסכרה.	רב נחמן:											!	סב:	
הלכה כרבי יהושע.	רב מתנא:											■	◊	סב:
כל אדם שאין לו אשה - שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה	רבי תנחום א"ר חנילאי:											■	◊	סב:
בלא שמחה - דכתיב: (דברים י"ד) ושמחת אתה וביתך												■	◊	סב:
בלא ברכה - דכתיב: (יחזקאל מ"ד) להניח ברכה אל ביתך												■	◊	סב:
בלא טובה - דכתיב: (בראשית ב') לא טוב היות האדם לבדו.												■	◊	סב:
בלא תורה, בלא חומה	במערבא אמרי:											■	◊	סב:
בלא תורה - דכתיב: (איוב ו') האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני												■	◊	סב:
בלא חומה - דכתיב: (ירמיהו לא) נקבה תסוכב גבר.												■	◊	סב:
בלא שלום, דכתיב: (איוב ה') וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחסא.	רבא בר עולא:											■	◊	סב:
כל היודע באשתו שהיא יראת שמים ואינו פוקדה - נקרא חוטא, שנאמר: וידעת כי שלום אהלך וגו'.	ריב"ל:											■	◊	סב:
חייב אדם לפקוד את אשתו בשעה שהוא יוצא לדרך, שנא': וידעת כי שלום אהלך וגו'.	ואמר ריב"ל:											■	◊	סב:
הא מהכא נפקא? מהתם נפקא: ואל אישך תשוקתך - מלמד, שהאשה משתוקקת על בעלה בשעה שהוא יוצא לדרך												‡	סב:	
לא נצרכה אלא סמוך לווסתה.	רב יוסף:											!	◊	סב:
וכמה?												^	סב:	
עונה.	רבא:											!	◊	סב:
והני מילי לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - מיטרידי.												■	◊	סב:
האזהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפירוקן, עליו הכתוב אומר: וידעת כי שלום אהלך.	ת"ר:											■	◊	סב:
האזהב את שכיניו, והמקרב את קרוביו, והנושא את בת אחותו, והמלוה סלע לעני בשעת דחקו, עליו הכתוב אומר: (ישעיהו נ"ח) אז תקרא וה' יענה תשוע ויאמר הנני.												■	◊	סב: